

Divácké hlasování

Podobně jako v minulém roce máte možnost i letos rozhodnout o divácky nejuspěšnější hře.

Jaká jsou pravidla hlasování? Hlasujte ihned po představení. U vchodu ze sálu budou stát pořadatelé – jeden bude držet krabici s knoflíky a druhý krabici se třemi otvory, z nichž si jeden vyberte a do něj svůj knoflík vhodíte. (Odtrhávání knoflíků z vlastního či cizího ošacení je nepřipustné!:-)

- § pokud se vám představení líbilo, uspokojilo vaše divácká očekávání, pobavilo vás, zasmáli jste se, dejte mu **10** bodů
- § pokud se vám představení zdálo průměrné a nijak vás nenadchlo, ale přece jenom se vám zdálo, že na něm něco bylo, pak by váš knoflíčkový žeton měl mířit do díry s označením **5** bodů
- § a do třetice: jestliže vás představení nudilo, usnuli jste při něm, mysleli jste na čokoládový dort, narozeniny svého partnera či dokonce na školu, odešli jste předčasně, aniž by vás k tomu vyzýval přeplněný močový měchýř, pak se protagonisté takového představení musí smířit s hodnocením za **0** bodů

KRABOXICE NÁZORŮ - IDEA

V předšálí Divadla Na Kopečku bude v průběhu festivalu krabice polepená logy festivalu. Máte možnost do ní vhadzovat vaše podnětné nápady, připomínky.

Zároveň vás prosíme o odpověď na anketní otázku dne: **Co upřednostňujete při výběru divadelní hry (ať už jako divák, nebo jako tvůrce)?** Vybíráte podle tématu, formy zpracování? Dáváte přednost klasice před méně známými autory? Přikláníte se ke komediím, nebo tragédiím?

Festivalové noviny JID 20 - 06 čtvrtečník 16.3., redakční team: editoři – Jiří Marek, Petr Sedlák, redaktori – Anežka Dundáčková, Žaneta Hábová, Petra Chvátalová, Martina Kotenová, Renata Neprašová, Ladislav Palán, Monika Toužínová, Sylva Vachovcová. Na titulní straně reprodukce návrhů festivalového loga Petry Suchárové (vpravo) a Ireny Točíkové.
Kontakt: www.gymnazium.ji.cz, www.jid.nazory.cz

Festivalové noviny

JID 20 - 06

čtvrtečník 16.3. 2006

Vivat JID 20 – 06, vIVA!

Sešlápnout spojku (obtelefonovat všechny účastníky a spoluorganizátory, případně jim poslat email), přidat plyn (zajistit dostatečnou propagaci), zařadit rychlost (sestavit pestrý program) a vyrázit.

Nezapomenout na rozsvícení světla. Speciál JID 20 – 06 s logem 'Jedu v tom, pojedeš taky!' se rozjíždí.

Od budovy jihlavského gymnázia se divadelníci vydávají směrem do Divadla Na Kopečku. Od dneška do neděle tam v rámci studentského divadelního Festivalu vystoupí 15 souborů z Vysočiny. V neděli odpoledne porota vyhlásí postupující na národní přehlídce v Písku a Náchodě.

NeeXistuje poražený. Všichni, kdo se chystají vystoupit na divadelní scéně, případně se zapojili do příprav, či se chystají navštívit některé z představení, už zvítězili.

Divadelníci v následujících dnech budou překonávat nejen Brněnský či Znojenský most, ale vlastní čínorodostí budou mosty i stavět.

Připoutejte se. Dodržujte pravidla silničnědivadelního provozu (nemluvte se sousedem během představení, netelefonujte, nepoživejte alkohol, sledujte pozorně dění před VÁmi).
-jim-

Spoušť vsází na pěkná ouška

Farma zvířat od George Orwela v podání divadelního souboru Gymnázia Jihlava Spoušť zahájí čtyřdenní festival JID 20 - 06.

Pod vedením hlavní pořadatelky festivalu paní profesorky Ivany Fexové se Spoušť účastní soutěžního přehlídky každoročně.

Divadelní spolek má v současné době kolem 20 členů, zejména dívek.

A co soubor vedlo k výběru právě Farmy zvířat? „Hledali jsme hru, která by byla aktuální, nadčasová a mohla se vyjádřit k problémům naší doby. Také hru, ve které může účinkovat co nejvíce členů našeho souboru, a v neposlední řadě hru, kde zvířata přebírají chování lidí,“ vysvětlila Ivana Fexová.

Při průzkumu mezi herci jsme zjistili, že představení, jež bude premiérou, potrvá asi hodinu (zkrácená podoba) a celá hra je oživená hudebním doprovodem (Přemek Hrubý bude hrát na trubku).

Farma zvířat je alegorickým románem, v němž se zvířata vzbouří proti surovému farmáři, vyženou z farmy všechny lidi a zavedou si svůj vlastní pořádek. Orwel vytvořil podobenství o proměně společnosti, v němž jsou si všichni rovni, v totalitní systém, kde většina „rovných“ je ovládána hrstkou „ještě rovnějších“.

Čím by Spoušť mohla překvapit porotu? „Máme v souboru hezká děvčata, která budou mít hezká ouška...“ briskně odpověděla vedoucí souboru.

-vach-

Hobit se opírá o živou hudbu

S autorskou hrou Houby vystoupí tradiční účastník festivalu divadelní soubor Hobit, působící pod hlavičkou Gymnázia Jihlava.

Na zahajovací schůzku souboru založeného panem profesorem Zdeňkem Krásenským přišlo v roce 1994 asi čtyřicet lidí. Postupem času se složení souboru ustálilo asi na dvaceti členech.

Za dvanáct let Hobit nacvičil šest her: Hobit, Lojza Kápo aneb Z tajnosti žižkovského podsvětí, Mumraj, Komédie O Anešce, královně sicilíánské, Houby a Medvídek Pú. V současnosti soubor chystá hru Pokusy o její život od Martina Crimpa.

Soubor vystupoval dokonce i v Praze na festivalu Mezi ploty, soutěžní zkušenosti členové posbírali například v Třebíči na krajském kole divadelních soutěží.

Domovskou scénou Hobita je Divadlo Na Kopečku.

Hra Houby, napsaná současným kvintánem Lubošem Brabencem, měla premiéru před dvěma lety. Soubor s ní vystupoval například na festivalu pro Tibet.

A čím chce soubor zaujmout? „Lidi by mohla bavit živá kapela, která je součástí našich vystoupení,“ myslí si jedna ze členek Hobita.

-mar-

Honzikova cesta ovládá češtinu, romštinu i sango

Směsici různých hudebních žánrů, kytary, basy i příčnou flétnu s občasnou rytmikou slibuje vystoupení jihlavské hudební skupiny Honzikova cesta. V rámci doprovodného programu zahrají v pátek od 16:00 v kavárně Etage.

Na pozvánce, která účastníkům festivalu slibuje vstup zdarma a pro ostatní v ceně 30 Kč, se mylně vyskytlo drobné lákadlo - hudební vystoupení s povídáním o Africe.

„Je to malinko mimo mísu,“ přiznává člen kapely Jan Fous. „Některé naše písně jsou Afrikou hodně ovlivněny, dokonce o Africe mezi písněmi občas povídáme, ale že by se to dalo nazvat povídáním o Africe v pravém slova smyslu, to ne.“

Různorodé spektrum hudebních žánrů taky znamená jazykovou pestrost. Nejenže je Honzikova cesta ovlivněna Afrikou. Hudebníci zpívají také kromě češtiny i romsky a v sangoštině.

Zpěvačkou kapely je Jana Havlová, která navíc hraje na příčnou flétnu. „Co se týče zpěvu, chtěla bych v něm pokračovat i na profesionální úrovni, ale zatím kromě možného příslibu soukromých lekcí na JAMU nic nemám,“ říká studentka estetiky a obecné jazykovědy na FF v Brně.

Absolventka jihlavského gymnázia se snaží psát básničky, texty, skládat písničky. „Ale inspirace je málo,“ stýská si. Zatím složila jednu skladbu s textem. Zbytek nechává na kytaristovi Honzovi Fousovi.

A jaký hudební styl Jana Havlová preferuje? „Těžko říct. Líbí se mi styl Dana Bárty, ale taky Divokej Bill, Horkýže slíže, Psi vojáci... Záleží na náladě.“

Jihlavská kapela díky francouzské produkci Idilic production absolvovala drobné turné ve Francii. „Cestuju hrozně ráda, někde bych na cestách i zakotvila, ale to se uvidí. Kdyby se něco naskytlo, určitě se s kapelou bránit nebudeme,“ láká zpěvačku.

Původně sice kapela vznikla jen jako jednorázový projekt, ovšem její životnost dokumentují nejen tři nahraná cédéčka, ale i zajímavé webové stránky: www.honzikovacesta.wz.cz.

„Honzikova Cesta byla založena v roce 2001 kvůli nahrání CD pod názvem ‚Pro děti od pěti‘ a od té doby fungujeme,“ říká Jan Fous. „Kromě toho jsme nahráli ještě demo ‚čas pro radost‘ a vydavatelství Jumbo nám vydalo CD s názvem ‚Letobludy‘.“

Honzikova Cesta má pořád napilno. Ani na festival, který doprovází svým koncertem, si nemůžou udělat čas. „Ráda bych tam šla, ale v sobotu hrajeme v Příbrami, tak asi moc nestihnou. Rozhodně bych chtěla vidět hru Petra Soumara, kde hrají mí kamarádi, ale asi mi to asi uteče, koncertujeme totiž v Příbrami. Snad příště,“ dodává Jana Havlová.

Renata Neprašová

Vorlovy filmy zpestří páteční program

Projekce filmů Tomáše Vorla je součástí pátečního doprovodného programu. V kině Dukla můžete zhlédnout šestici filmů. Hodinové pásmo začíná dopoledne v 8.00, večer od 20.00.

Zákon samurajů – parodie na japonské samurajské filmy (černobílý, 10 minut), hrají: David Vávra, Tomáš Vorel.

Kašpárek – groteska o škaredém chlapci, který zůstal sám sebou (černobílý, 10 minut), hrají: Milan Šteindler, Jitka Astlerová, David Vávra.

To je můj Láďa – tragikomédie všedního dne obyčejné ženy (černobílý, 10 minut), hraje: Eva Holubová.

Rychlé šípy – inscenovaný příběh z populárního obrázkového seriálu (barevný, 6 minut).

Dáreček – absurdní komedie o terorismu v Čechách (černobílý, 10 minut), hrají: Milan Šteindler, Zdeněk David, Vida Skalská.

Ing. – úřednický muzikál s písněmi z divadla Sklep (barevný 25 minut), hrají: Tomáš Hanák, Eva Horká, Jiří Kodet.

Tomáš Hanák (2.6.1957) přestoupil na obor hrané režie na FAMU ze stavební fakulty ČVUT. Své první filmy natáčel jako amatér (To můj Láďa, Kašpárek, Zákon samurajů, Rychlé šípy). Na FAMU si získal pověst mimořádného talentu školními filmy Ze života popelnic (1983), Chci tě mít (1984, uveden v TV), Dáreček (1989 – TV), Ing. (1985), Chemikál (1986). Na těchto filmech většinou pracoval se svými kolegy z divadla Sklep, u jehož zrodu stál jako herec a spoluautor her (Besídka, Muzikál, Chemikál, Sediváci). Je také tvůrcem videoklipů Sklepa (Alebo áno, Hůl spí, Tak akorát). Jako herce ho můžete znát také z pantomimické skupiny Mimoza. Tomáš Vorel patří k iniciátorům divadla Akropolis na Žižkově a letního kina na Střeleckém ostrově.

Jeho celovečerním debutem byl povídkový film Pražská pětka (1988), v jehož epizodě Vylet na Karlštejn si zahrál postavu zlomyslného skřítky. Povídkový snímek Pražská pětka vychází z poetiky pražských divadelních seskupení Mimoza, Kolotoč, Vpřed, Křeč a Sklep. Jeho druhý celovečerní film Kouř (1990) - „rytmikál totalitního věku“ vypráví příběh mladého inženýra Mirka, který v době socialistické reality přichází do nového zaměstnání a dostane velký úkol - vyčistit město od zplodin a smogu.

V roce 1996 přichází režisér Tomáš Vorel s třetím celovečerním filmem Kamenný most, hořkou komedií odehrávající se na Karlově mostě. Jde o příběh plný romantiky, vášni, černého humoru a temné pražské mystiky. V roce 2000 natočil režisér jeden z divácky nejúspěšnějších českých filmů Cesta z města o programátorovi Tomášovi. Po dvou letech navazuje na tento film netradičním dokumentem Z města cesta (2002). Loni zaujal groteskou Skřítek.

Sám hrál ve filmech Pražská pětka, Amerika, Ave Bráník, Perníková věž či Mazaný Filip.

<http://www.osobnosti.cz/>

Paruka nakřivo zkouší originálně

„Gluglózni svět plný abstraktních fantazií,“ slibuje dvojice vystupující pod originálním názvem Paruka nakřivo. Na festivalu premiérově představí vlastní hru Buzzy, máme problém...

Soubor ve složení Jakub Klíma a Dominik Gajarský působí již několik let pod názvem The Békescsaba's brothers a pojmenování Paruka nakřivo je tedy úplně nové.

Fungování souboru probíhá veskrze originálně – oba se scházejí každý den, prohodí pár slov, ale o divadle nepadne ani zmínka, protože prý nerozlišují mezi realitou a fantazií. Dosud se sice neúčastnili žádné soutěže (tedy až na nedávno zakoupený lístek do tomboly), nicméně ale jisté zkušenosti s vystupováním už mají – oba účinkovali ve filmu Kdo to udělal? od Pavla Barneta.

Čím by chtěli zaujmout diváky neuvedli, odmítli však jednu z možností prohlášením, že parukou nakřivo upoutat nechtějí. „Pak by se všichni, co přijdou na představení, divali jen na naše hlavy,“ uvedl Dominik Gajarský, student SUŠG v Jihlavě. Zároveň však vysvětlili původ názvu souboru: „Nebaví nás nasazovat si paruku rovně a navíc je to určitý druh frajerství.“

S autorskou hrou Buzzy, máme problém... dvojice doposud nevystupovala. Nazkoušeno ale prý mají dostatečně, trénovali ji totiž čtyři roky. Celé představení trvá přibližně dvacet minut.

- lap -

Hra Terorismus nemá jen vážnou tvář

Je váš soused divný? Terorizují vás kolegové v práci? Zdá se vám nepochopitelné jednání vašich přátel? Nic si z toho nedělejte a přijďte se podívat na inscenaci Terorismus.

Součástí nadstavbového programu je vystoupení studentského souboru DAMU – DISK. V Divadle Na Kopečku se představí dnes v 19.00 po slavnostním zahájení festivalu JID 20 – 06.

Českou premiéru hry bratrů Přesňákových (rusko-iránského původu) uvedli studenti čtvrtého ročníku DAMU 3. prosince 2005 v divadle DISK. Terorismus, který režíruje Peter Chmela, byl napsán před 11. zářím 2001, dá se tedy očekávat, že hra bude pořád aktuální.

Část inscenace doprovází hudba napsaná profesorem DAMU V. Franzem a písně, jež Franz vybral z tradiční poezie ruského podsvětí.

Nálože v zavazadlech, exploze, trosky a ruiny, to tvoří především kulisu celého příběhu, která by se klidně dala vyměnit. V hlavním dění autoři ukazují běžný městský život: ženu, která podvádí svého manžela, stařenky hlídající před domem svého vnoučka, pracující v kanceláři, policisty po akci ve sprchách. Každá z postav má něco komického a Terorismus by měl tedy diváky i pobavit.

Hra má takový název, aby hlavně ukázala „terorismus“ přímo v nás, v obyčejných mezilidských vztazích. Bratři Přesňákové se jednoduše snažili vyjádřit, že ten „velký násilný“ terorismus vychází z toho „malého“ terorismu v nás. –rep-

ANKETA

Dva dny před zahájením festivalu jsme oslovili studenty a učitele jihlavského gymnázia a zeptali jsme se jich, jak vnímají atmosféru těsně před rozjezdem Divadelního festivalu JID 20 – 06.

1. Půjdete se podívat na letošní ročník divadelního festivalu?
2. Co vás ze současného programu zaujalo?
3. Čím podle vás může divadlo stavět mosty?
4. Čím myslíte, že může divadlo mosty překonávat?

1. Ráda chodím do divadla. Jestli to stihnu, tak se zajdu podívat.
2. Zaujalo. Houby, protože jsem o tom hodně slyšela.
3. Mezi herci a diváky. Mezi uměním a lidmi atd.
4. Podáním hry a hercem.

(Markéta)

1. K divadlu mám kladný vztah. Když budu mít možnost, půjdu ráda.
2. Celkově je zajímavý.
3. To téma, co víc zaujme, může uchvátit větší okruh lidí.
4. Nejspíš v promyšlenosti tématu.

(Eva)

1. Ano, jsem pravidelným návštěvníkem. K divadlu mám vřelý vztah.
2. O tom jsem neuvažovala, ale půjdu na Terorismus a také na divadelní představení našich studentů.
3. Asi mezi lidmi, může odpovědět na různé otázky, které si lidé vzájemně kladou. Může zjišťovat, jestli mají podobný názor.
4. Lidí by spíš především měli překonávat sami sebe.

(p. prof. Němová)

1. Nevím, to záleží na tom, jestli to časově stihnu.
2. Mně se zatím program nedostal do ruky, ale hodně jsem slyšel o „Hobitovi“, takže se možná půjdu podívat.
3. Musí nějak promluvit k lidem.
4. Tématem. Čím víc lidí osloví, tím líp.

(Petr)

1. Propagace je velká, na každém rohu vidíme upoutávky. Takže asi půjdu na nějaké představení.
2. Asi se půjdu podívat na Spoušť, kde hraje kamarádka.
3. Mosty se dají stavět vytrvalostí a pilí.
4. Jednoznačně zážitkem, prožitkem a emocemi.

(Lucka)

Nechávám se režirovat, říká Luboš Brabenec

Autorem divadelní hry Houby, se kterou dnes vystupuje soubor jihlavského gymnázia Hobit, je šestnáctiletý Luboš Brabenec. Dílko, které napsal před dvěma lety coby tercián, se mu s odstupem času podle jeho slov „moc nelíbí“. „Myslím, že teď bych to udělal jinak. Některé vtipy jsou sice dobré, ale některé jsou docela hodně trapné,“ uvedl student kvinty A. Sám o sobě říká, že je milovník sýrů. Ze školních předmětů má rád dějepis a celkově v životě „nemá rád blbce“...

Co tě inspirovalo k napsání Hub?

Ve škole jsme měli napsat sloh a mě inspirovala – opravdu jen volně – jedna knížka, kterou jsem četl a v ní bylo něco o halucinogenních houbách. Takže jsem napsal ten sloh a pak z toho vznikly Houby. Napsal jsem to vlastně proto, že jsme s Hobitem neměli co hrát.

Hraješ jednu z hlavních rolí, psal sis ji přímo pro sebe?

Já bych neřekl, že je to hlavní role. Jsem tam jen na začátku a pak až na konci. Ale v podstatě ano, psal jsem si ji pro sebe :-).

Když jsi autor, ovlivňuješ nějak i zkoušky? Komanduješ ostatní?

Tak to v žádném případě. Do toho nezasahuji. Nechám se režirovat.

Houby jsi napsal před dvěma lety, změnili jste na nich za ten čas něco?

Ne, v podstatě ne. Na začátku, krátce po napsání, jsme sice něco vyškrtali, ale pak už jsme to nechali, jak to je.

Improvizujete při hraní?

To ne. Maximálně, když někdo zapomene text.

Tys hrál například i fáčka v Medvídkovi Pú. Která z těchto rolí je ti bližší?

Ta postava v Medvídkovi Pú mě bavila víc než M(a)cDonald v Houbách.

A jaký máš celkově vztah k divadlu?

Chodím tam rád. Sice nemám talent, ale baví mě to.

-mar, pch-

Autorku vítězného loga inspirovala tužka

Andrea Šárová (2.B) a Petra Suchárová (sexta B) zvítězily v soutěži návrhů log, plakátů a upoutávek symbolizující divadelní festival.

Do akce se zapojily druhé ročníky, kvinta B a studenti estetické výchovy ve třetím ročníku na jihlavském gymnáziu. Především díky tomu, že zadání nebylo jednoznačné, vypadá každé „dílo“ trochu jinak. Jedinou podmínkou při zadání byl motiv mostu.

„Kreslení mi trvalo asi třicet minut, ale hlavní nápad jsem měla už během vyučovací hodiny,“ uvádí Andrea. Její práci zařazenou v kategorii plakát vybrala porota složená z učitelů výtvarné výchovy jako nejlepší. Na druhém místě skončil Vojtěch Ruschka (2.C) a třetí a čtvrtá v pořadí byly Martina Holubová (2.A) a Alena Koniřová (2.B).

Andrea na festivalu působí i jako účinkující ve spolku Spoušť, navíc má na starost propagaci, aktualizování informací. Jak vnímá festival? „Festival беру spíš jako setkávání mladých lidí.“

Paní profesorka Dagmar Šmidová také potvrdila, že vytvoření plakátu nebo loga je o něco složitější: „Plakát musí kolemjdoucí upozornit, musí mít tedy nějakou výpovědní hodnotu a zároveň by uvedené informace měly být dobře propojené s grafikou.“

Mezi návrhy o nejlepší logo zaujala nejvíce Petra Suchárová ze sexty B. (Její logo zdobí i dnešní číslo Festivalových novin).

Petra přiznává, že dlouho ji nic nenapadlo. Zkoušela různé motivy, materiály. „Také jsem zkoušela udělat most pouze abstraktně. Poté jsem si v papírnictví koupila tužku a tam byli panáčci, které jsem trochu poupravila, zjednodušila,“ líčí Petra.

Vítězství Petru překvapilo, ale zároveň potěšilo. A jaký by poradila recept na úspěch? „Vyhrála jsem, i když v mém návrhu žádný most nebyl, prostě jsem jen nekreslila panáčky, kteří se mi líbili. Spíš bych poradila, aby každý tvořil to, co se mu opravdu líbí.“

Na druhém místě v soutěži o nejlepší logo skončila Irena Točíková (3.A), o třetí místo se podělili Vojta Kalčík a Tomáš Gabriel (oba 2.B).

Výstavka nejúspěšnějších prací ve vestibulu jihlavského gymnázia, v Divadle Na Kopečku i v kavárně Etage je součástí divadelního festivalu.

Aneta Pavličková,
Anežka Dundáčková

ANKETA

1. Na festival půjdu poprvé.
2. Zaujala mě bubenická dílna
3. Staví se stejně jako normální mosty z cihel, jen ty cihly tady představují vztahy mezi lidmi.
4. Myslím, že ty mosty jsou mezi divadlem a realitou a divadelnictví je překonává tím, co se děje na jevišti. (Katka)

1. Ještě jsem nikdy na festivalu nebyl. Jestli mi vyjde čas, tak se chci jít podívat.
2. Podle názvu mě zaujala hra Úsvit andělů, ale to jen proto, že mě příjmení autora připomnělo jméno jednoho spisovatele.
3. Tady záleží na dvou oddělených skupinách – hercích a divácích. Herci musí mít chuť hrát dobře a vydat se divákům. Diváci zase musí chtít přijít na představení a přijmout ty herce. Mosty se tedy staví ochotou a odhodláním.
4. Překonávají se energií, spádem představení, tím, že herci dokážou svou hrou zaujmout. (Radek)

1. Byla jsem na festivalu již loni a nejspíš se tam podívám i letos.
2. Určitě mě zaujal hned podle názvu soubor Paruka nakřivo, ale jelikož jsem zrovna ve škole, takže to představení bohužel neuvidím.
3. Ty mosty se staví vztahy mezi herci a diváky.
4. Nejspíše svými představeními. (Marie)

1. Já ani nevím, kdo tam vystupuje. Asi tam vůbec nepůjdu.
2. Slyšel jsem o průvodu, to je jistě dobrý nápad.
3. To je různý, z kamenů, ze dřeva a asi i z cementu, ne?
4. Divadlo ho může překonat například délkou. Po málo kterým mostě se pojedou čtyřicet minut a divadlo je mnohem zábavnější než jsou mosty. (Milan)

1. Na nějaké představení asi zajdu, ale budu se rozhodovat podle volného času, a ne podle souborů, které stejně neznám.
2. Jak už jsem řekla, rozhodnu se asi podle volného času.
3. Ty by se v divadelním představení daly stavět režisérem a herci, protože ti jsou ve hře nejdůležitější.
4. Tím, že každá hra je o něčem jiném, na rozdíl od mostů, ty slouží k jednomu účelu. (Jana)

1. Propagace je dostačující, organizátoři si s tím dali práci, taky se jim to teď vyplatilo. I já na festival zajdu.
2. Jestli přijedou loňští vítězové, tak na ty bych šel.
3. Myslím si, že režisérem a dramatikem, kteří jsou na počátku hry.
4. Asi ničím, divadlo je pro člověka zábavou, ale most potřebou a nutností, bez které by se lidé neobešli. (Petr)

-lap,žah,mot-

Mráz znesnadňuje rej masek

Trojici pobíhajících očí, nosů, růžových úst a dva nápadné ušní boltce, které nevědí, kam dřív se zařadit. Podobnou skrumáž můžete spatřit ještě dnes a zítra krátce po 14.00, jak vychází od gymnázia směrem na náměstí.

Stačí se podívat na poznávací značku malého modrého autíčka, které vede řadu podivuhodných masek: JID 20-06. Originální průvod zvěstující rozjezd divadelního festivalu se skládá z pečlivě připravovaných hliněných a následně kaširovaných částí obličeje, které zhotovili studenti jihlavského gymnázia společně s hercem Horáckého divadla Jakubem Škudlou. Ten spolu s několika dalšími dobrovolníky „lítá“ po náměstí s plátěným ptákem na tyči a rozdává udiveným kolemjdoucím malinké letáčky zvoucí na připravovaný divadelní festival.

Šest očí nesoucích nosy a pusu se pohybuje od školy k náměstí a zase zpátky za doprovodu mě, falešně hrající harmonikářky, které zkřehlé prsty přeskakují úplně jinam, než mají, činelů, jež od Prioru musí slyšet i návštěvník čajovny na dolním náměstí, a bubnu, pomocí něhož dodává hře rytmus dívka držící celou dobu chůze v ruce deštník, aby ochránila nástroje od nezvedeného počasí. Všechny tyto pozornost budící prvky jedou zařazeny právě za autíčkem, jehož nositelka na ně upozorňuje občasným zatroubením na hlasitou trubku.

Třítýdenní nacvičování v jedné z tříd jihlavského gymnázia se vyplatilo. Svět už viděl hodně, ale po náměstí pobíhající obličeje bez ladu a skladu, které se před vámi občas zastaví a s neskonálním zájmem na vás hledí nebo vás začnou postrkovat před sebou, to se musí zaznamenat. A to dokazuje pohotovost nesčetných mobilních fotoaparátů či kamery kolemjdoucích, kteří se musí o kuriozitu s někým podělit.

Co na tom záleží, že mrzne, že přes masky není skoro nic vidět, že přes ně není nic slyšet, hlavně že se lidi baví. Pochod jednoznačně vyvolal úsměvy na tvářích a ohlasy jsou zřejmé. Na festival se určitě zaběhne podivná paní, která ke své přítelkyni prohlásila: „Jé! Já jsem bafla na jedno oko a ono spadlo do sněhu!“ A to, že se máte opravdu na co těšit, bezpochyby dokazuje tato hláška: „Teda, jestli na tom festivalu budou tak pěkný holky, jako tady, tak tam určitě jdu...“

Renata Neprašová

Jak hemžení masek vidí oko a třetí píst autíčka

Na premiérový „výšlap“ masek pod vedením Jakuba Škrdly z pátku 10. března vzpomíná Zuzka Vacková: „Autíčko vjíždí do odpoledního ruchu, hudba hraje, ptáčci krouží po obloze, jedinečné masky, uspěchané uši... To vše dalo jindy obyčejnému pátečnímu odpolední novou tvář. Lidé na nás nevěřičně koukali. Někteří se usmívali, jiní divili, ale snad nikdo nás neignoroval.“

Z mého pohledu, třetího pístu autíčka s poznávací značkou JID 20-06, to byla velmi zvláštní podívaná. Ještě nikdy jsem se podobné akce neúčastnila a tento nový pocit se mi zalíbil. Nadchlo mě, jak originálně se dá informovat druhé tak, aby si odnesli nejen letáček s programem, ale i zážitek, na který si snad ještě někdy vzpomenu.

Necelá hodina ve viru průvodu utekla velmi rychle. Ani jsem se nenadála a stála opět před vchodem do gymnázia. Nyní jsem však byla bohatší o další zkušenost. Heslo „Jedu v tom! Pojed' taky!“ je myslím dostatečně výstižné, aby vyjádřilo, o co jsme se společnými silami snažili.“

Lucka Stránská přidává svoje pocity z pozice všesledujícího Oka: „Asi se upeču!“ blesklo mi hlavou, když jsem si na hlavu nasadila masku pravého oka. „Moje levé oko“ se mnou jistě sdílelo podobné pocity a s ním i ostatní očka z průvodu, který by měl veřejnost informovat o nadcházejícím Studentském divadelním festivalu. Masky, na kterých se pracovalo asi čtrnáct dní, se velice povedly, ale přece jen mají nějaké technické nedokonalosti. Není z nich skoro vůbec vidět! A tím samozřejmě při průvodu docházelo i ke komickým situacím: oči občas zakopávaly o obrubníky chodníků, padaly do sněhu, narážely do dopravních značek...

Z gymnázia jsme na úplně první průvod vyrazili přesně ve dvě hodiny. Nejprve jsem se tak trošku bála, jak to vlastně všechno dopadne, a to že jsem viděla jenom na jedno oko mi mnoho nepřidalo.

Když jsme procházeli uličkami Jihlavy, byla to taková sázka do loterie. Jednak jsem byla zvědavá na lidské reakce, jestli se nás leknou, budou se smát...? A taky jsem čekala do čeho všeho šlápnu...J

Na konec všechno DOBRĚ DOPADLO! Většina lidí nás „přijala“ s úsměvem na rtech. A my, účastníci průvodu??? My jsme to potom pořádně oslavili...